

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Nicolaev Ghenadie,
Judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Moraru Petru,
a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Blîndu Cristin,
prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Blîndu Cristin Aurel, născut la 09 august 1992,
originar și domiciliat în s. Clocușna, r-l Ocnîța.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.10.2014 - 27.05.2015 (prima instanță);
2. 18.06.2015 - 25.11.2015 (instanța de apel);
3. 02.02.2016 - 24.05.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ocnîța din 27 mai 2015, Blîndu Cristin a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea i-a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu obligarea acestuia, ca în termenul dat, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Acțiunea civilă înaintată de Găină Dorin privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Blîndu Cristin la data de 05.04.2014 în jurul orei 21.30, în centrul s. Clocușna, r-l Ocnîța, inițiind o ceartă cu Găină Dorin din cauza parcării de către ultimul a autoturismului său creînd obstacole în deplasare primului, ceartă, care în continuare a trecut în bătaie și ca rezultat i-a aplicat lui Găină Dorin, mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, îndeosebi în regiunea capului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.52 „D,, din

26.06.2014, leziuni corporale medii exprimate prin: echimoză pronunțată în jurul ochiului drept cu edem al pleoapelor, hemoragie în sclera OD, plagă contuză a pleoapei inferioară, excoriații în regiunea genunchilor, edem al articulației radio-carpiei stînga și labei mîinii stînga, fractura osului navicular/linatum/ al mîinii stîngi. După comiterea infracțiunii Blîndu Cristin a părăsit locul comiterii infracțiunii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Blîndu Cristin, prin care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei decizii de achitare în privința ultimului.

În argumentarea cererii de apel apelantul a indicat că:

- instanța de fond la judecarea cauzei a încălcat principiul egalității armelor, contradictorialității și al necesității motivării sentinței și pe parcursul examinării cauzei neîntemeiat a respins cererile apărătorului privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale suplimentare și repetate în comisie, privind dispunerea efectuării unei contraexpertize medico-legale în comisie, privind dispunerea efectuării unei expertize medico-legale repetate și greșit a pus la baza hotărîrii raportul de expertiză medico – legală nr.52 “D” din 26.06.2014, în care au fost apreciate leziunile părții vătămate Găină Dorin ca leziuni medii;

- la data de 07.04.2014, imediat după incident și anterior expertizei din 26.06.2014 prezentată de partea vătămată, medicul legist Vrenea Sava a efectuat examinarea medico-legală a părții vătămate și nu a depistat fractura la mîna stîngă și nici nu a găsit necesar să-i elibereze acestuia o îndreptare la examinarea unui traumatolog, pentru efectuarea renghenogramei, iar Găină Dorin avînd rezultatul radiogramei din 06.04.2015, nu l-a prezentat medicului legist Vrenea Sava cînd s-a prezentat la examinare;

- instanța greșit a apreciat argumentele inculpatului despre nevinovăție și greșit a constatat ca fiind stabilită starea de fapt și de drept;

- inculpatul aduce critici asupra modului de apreciere a declarațiilor martorului Cibotari Alexandru și a părții vătămate Găină Dorin, indicînd că există unele divergențe între depozițiile acestora de la urmărire penală și cele din instanța de judecată. Instanța nu a reținut în favoarea inculpatului declarațiile martorilor Dudca Vasile, Malîghina Iraida, Coci Maria, considerînd că acestea nu se referă la caz, or, în opinia apelantului prin aceste declarații se confirmă că la 1-2 săptămîni de la conflict partea vătămată nu era cu mîna în gips și efectua lucrări de reparație a gardului. Consideră, că instanța greșit a constatat vinovăția lui Blîndu Cristin, or, potrivit declarațiilor martorilor Găină Dorin, Goreacii Mirela, Tintiuc Igor, Tintiuc Oxana, aceștia nu declară, că Blîndu Cristin i-a aplicat lovituri lui Găină Dorin;

- instanța neîntemeiat a acceptat cererea părții vătămate de a petrece ședințele de judecată în lipsa acestuia, fără a pune în discuție chestiunea dată, fiind îngăduit dreptul inculpatului de a formula întrebări suplimentare. Inculpatul consideră, că în acțiunile sale nu se regăsesc semnele infracțiunii imputate și fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat și a fost menținută sentința.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a

ajuns la concluzia, că inculpatul Blîndu Cristin a săvîrșit infracțiunea incriminată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectîndu-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond întemeiat s-a bazat la emiterea sentinței de condamnare pe: declarațiile părții vătămate Găină Dorin, declarațiile martorilor Gaina Ciprian, Tintiuc Igor, Cibotari Alexandru, Vremea Sava, Goreacii Mirela, Tintiuc Oxana, precum și:

- raportul de expertiză medico-legală nr.52”D” din 26.06.2014, concluzia căruia indică că la Găină Dorin *au fost depistate echimoză pronunțată în jurul ochiului drept cu edem al pleoapelor, hemoragie în sclera OD, plagă contuză a pleoapei inferioară, excoriații în regiunea genunchilor, edem al articulației radio-carpene stînga și labei mîinii stînga, fractura osului navicular/linatum/al mîinii stînga - care au fost cauzate de acțiunea traumatică a unor corpuri contondente dure, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică la **vătămare corporală medie**, în baza criteriului dereglării sănătății de lungă durată (mai mult de trei săptămîni). Leziunile depistate la Găină Dorin, sunt rezultatul aplicării mai multor lovituri cu obiecte, corpuri contondente dure - pumnii, picioarele, altele. Formarea acestor leziuni corporale în rezultatul căderii de la înălțimea corpului, sau de însăși pătimaș se exclude (f.d.95, vol.I).*

În ședința de judecată a instanței de apel părțile în proces nu au prezentat probe noi, însă procurorul a solicitat verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond, întru respingerea argumentelor apelului formulat de către partea apărării. Astfel, procurorul a făcut referire la următoarele probe scrise care sunt anexate la cauza penală:

- procesul - verbal de sesizare despre săvîrșire sau pregătirea pentru săvîrșirea infracțiunii, din 13.06.2014 (f.d.5, vol. I);

- procesul verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la infracțiunea comisă, din 26.05.2014 (f.d.6, vol. I);

- procesul - verbal de primire a plîngerii, din 06.04.2014 (f.d.10, vol. I);

- procesul - verbal de primire a plîngerii, din 08.04.2014 (f.d.12, vol. I);

- raportul de constatare medico-legală nr. 221, din 07.04.2014 (f.d.16, vol. I);

- raportul de constatare medico-legală nr. 224, din 07.04.2014 (f.d.17, vol. I);

- raportul de constatare medico-legală nr.223, din 07.04.2014 (f.d.18, vol. I);

- raportul de constatare medico-legală nr. 137-D, din 23.05.2014 (f.d.19-20, vol.I);

- imaginile foto (f.d.45-53, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui Găină Dorin, din 17.06.2014 (f.d.55, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.139-D, din 18.06.2014 în privința lui Blîndu Cristin (f.d.93, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 140-D, din 18.06.2014 în privința lui Cibotari Alexandru (f.d.94, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 52 D, din 26.06.2014 în privința lui Găină Dorin, potrivit căruia, la Găină Dorin au fost depistate echimoză pronunțată în jurul

ochiului drept cu edem al pleoapelor, hemoragie în sclera OD, plagă contuză a pleoapei inferioară, excoriații în regiunea genunchilor, edem al articulației radio-carpene stînga și labei mîinii stînga, fractura osului navicular /linatum/al mîinii stînga - care au fost cauzate de acțiunea traumatică a unor corpuri contondente dure, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică la *vătămare corporală medie*, în baza criteriului dereglării sănătății de lungă durată (mai mult de trei săptămîni). Leziunile depistate la Găină Dorin, sunt rezultatul aplicării mai multor lovituri cu obiecte, corpuri contondente dure - pumnii, picioarele, altele. Formarea acestor leziuni corporale în rezultatul căderii de la înălțimea corpului, sau de însăși pătimaș se exclude (f.d.95, vol. I);

- declarațiile depuse în cadrul instanței de fond de către: partea vătămată Găină Dorin (f.d.254, vol. I); martorul Gaina Ciprian (f.d.255-256, vol. I); martorul Cibotaru Alexandru (f.d.257, vol. I); martorul Tintiuc Igor (f.d.258, vol. I); martorul Tintiuc Oxana (f.d.259, vol. I); martorul Goreacii Mirela (f.d.260-261, vol. I); martorul Malîghina Iraida (f.d.262, vol. I); martorul Coci Maria (f.d.263, vol. I); martorul Dutca Vasile (f.d.264, vol. I); medicul-legist Vreimea Sava (f.d.265, vol. I); inculpatul Blîndu Cristin (f.d.266, vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că faptele incriminate inculpatului Blîndu Cristin și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, care coroborează între ele, necreînd dubii referitor la faptul că circumstanțele descrise în rechizitoriu au avut loc, iar toate argumentele inculpatului invocate în sensul nevinovăției sale pe tot parcursul procesului penal, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru faptele comise, or, prin raportul de expertiză medico-legală nr.52 D, din 26.06.2014 în coroborare cu declarațiile martorilor, se confirmă netemeinicia argumentelor inculpatului, precum că nu l-a lovit pe Găină Dorin.

Din declarațiile martorului Goreacii Mirela, la care în ședința instanței de apel a făcut referire procurorul, care a declarat precum că, *a văzut cum Găină Dorin a dorit să-l lovească pe Blîndu Cristin, ultimul s-a apărut și l-a trîntit jos. Blîndu Cristin l-a luat de picioare pe Găină Dorin și a căzut jos.*

Iar martorul Cibotaru Alexandru, a relatat că, *a văzut cum Găină Dorin a intrat în conflict cu Blîndu Cristin, ultimul a aplicat lui Găină Dorin o lovitură cu piciorul în zona ochilor, în rezultatul căreia acesta a căzut jos. Gaina Ciprian a indicat ca, Blîndu Cristin a opus rezistență și Găină Dorin a căzut la pămînt. O persoană necunoscută care era cu Găină Dorin i-a aplicat cîteva lovituri lui Blîndu Cristin, la ce ultimul i-a făcut o piedică.*

De asemenea instanța de apel a respins și versiunea inculpatului precum că, fracturarea mîinii stîngi la partea vătămată putea fi produsă în urma căderii acesteia, or, potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.52 D, din 26.06.2014, *formarea leziunilor corporale constatate, în rezultatul căderii de la înălțimea corpului, său, de însăși pătimaș se exclude.*

Analizînd declarațiile martorilor Dutca Vasile, Malîghina Iraida și Coci Maria, instanța de apel a constatat divergențe între acestea în ceea ce privește timpul presupusei reparații a gardului de către partea vătămată Găină Dorin, precum și

irelevanța acestora cazului dat.

Astfel, Dutca Vasile a indicat, că reparația gardului a avut loc în luna aprilie, iar Coci Maria și Malîghina Iraida au indicat că l-au văzut pe Găină Dorin reparând gardul în luna mai, fiind evidentă incertitudinea privind timpul presupusei reparații a gardului. Sunt irelevante cazului și invocările acestora, privitor la faptul, că Găină Dorin a avut ciocan în mână, nefiind specificat faptul cu care mână ultimul mînuia ciocanul, or, fiindu-i fracturată mîna stîngă, mîna dreaptă rămîne funcțională și nu constituie un impediment pentru a lucra cu ciocanul.

De asemenea instanța de apel a conchis că apărarea eronat a apreciat declarațiile medicului legist Vremea Sava, or, acesta a înlăturat orice dubiu privind gravitatea leziunilor, indicînd în cadrul audierii în instanța de fond că, *concluziile decisive se consideră cele de expertiză medico-legală*, iar potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 52 D, din 26.06.2014, leziunile depistate la Găină Dorin se califică ca *vătămare corporală medie*, în baza criteriului dereglării sănătății de lungă durată (mai mult de trei săptămîni).

Totodată, instanța de apel a constatat că la 28.11.2014 partea vătămată Găină Dorin a anunțat instanța despre imposibilitatea de a se prezenta în ședințele de judecată din motiv, că de urgență părăsește hotarele țării, fapt ce în opinia instanței de apel nicidecum nu a influențat mersul procesului penal, or, la caz, partea vătămată Găină Dorin, a fost audiat, iar inculpatul Blîndu Cristin și apărătorul acestuia au avut posibilitate de a formula întrebări față de partea vătămată. Mai mult ca atît, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f.d.251 verso, vol.I) partea apărării a considerat posibilă finalizarea cercetării judecătorești, fără a solicita audierea suplimentară a părții vătămate Găină Dorin, în această latură nefiind îngădite drepturile inculpatului, după cum se indică în cererea de apel.

Prin urmare, în ceea ce privește dezacordul cu încheierile instanței prin care s-au respins cererile apărării privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale suplimentare și repetate în comisie, a contraexpertizei medico-legale în comisie, și a expertizei medico-legale repetate, în opinia instanței de apel, instanța de fond, încheierilor din 17.12.2014, 16.03.2015 și 03.04.2015 le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în textul acestora.

Instanța de apel a reținut că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrează în deplină măsură vinovăția inculpatului Blîndu Cristin în cele imputate.

Totodată, versiunea inculpatului, precum că nu a comis acțiunile criminale imputate, instanța de apel le-a apreciat critic și le consideră ca fiind o metodă de a se eschiva de la răspundere, or, instanța de apel a constatat, că declarațiile inculpatului în cadrul procesului penal nu coroborează cu faptele și împrejurările dovedite prin mijloacele de probă prezentate de către partea acuzării.

Astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a încadrat acțiunile inculpatului Blîndu Cristin în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, vinovăția acestuia fiind constatată în baza ansamblului de probe administrate și cercetate de către instanță, sentința

adoptată fiind legală în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 61,75 Cod penal, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptelor și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al faptei comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

La fel, instanța de apel a considerat, că pedeapsa sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de 2 ani, a fost corect numită inculpatului Blîndu Cristin, este în limitele legii și echitabilă faptelor comise.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Blîndu Cristin, invocînd temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, art. 6 CEDO, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea achitării lui.

În recursul declarat recurentul a indicat următoarele motive:

- instanțele de judecată au admis o eroare gravă, care a afectat soluția prin faptul că au respins neîntemeiat cererea apărătorului cu privire la numirea contraexpertizei medico-legale în privința părții vătămate Găină Dorin;

- indică că eronat și formal instanța a motivat respingerea cererii de numire a contraexpertizei prin aceea că în cerere nu ar fi fost motivate neclaritatea concluziilor, netemeinicia acestora sau persistența îndoielilor în privința concluziilor existente în cauza penală și că ar fi fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei, deoarece în cererea de apel și la înaintarea cererii date în ședința instanței de apel a fost argumentată cererea, anume indicîndu-se neclaritatea concluziilor, netemeinicia acestora, persistența îndoielilor în privința acestor concluzii și nu se mai impunea o repetare a acestor motive în cererea scrisă. Neclaritatea concluziilor din expertiza medico-legală nr. 52 „D” din 26.06.2014 rezida în faptul că incidentul a avut loc la 05.04.2014, iar în concluzie este indicat că au fost efectuate renghenografii la mîna stîngă la 06.04.2014, iar la 08.04.2014, Găină Dorin este examinat de medicul legist al spitalului raional Edineț Vreamea R., căruia nu ea prezentat clișeele date și în această expertiză mai este indicată efectuarea unei renghenografii mai tîrziu din 12.05.2014, nefiind clar care a fost necesitatea și circumstanțele care l-au impus pe Găină să efectueze această renghenografie a doua oară;

- netemeinicia concluziilor expertizei medico-legale nr. 52 „D” din 26.06.2014, care a dat apreciere leziunilor corporale ale lui Găină Dorin ca leziuni corporale medii, se exprimă prin aceea că acesta se bazează pe două rapoarte de constatare medico-legale contradictorii: a medicului legist Vreamea din 08.04.2014 care a apreciat vătămările lui Găină ca vătămări corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății și a medicului legist Frecăuțan din 23.05.2014, care a dat o apreciere a vătămărilor corporale ca medii;

- instanța de apel nu a întreprins măsuri concrete și reale pentru a-l aduce pe Găină Dorin în instanța de judecată, a dispus aducerea forțată, în urma căreia organele abilitate formal au raportat că Găină nu este acasă, fără prezentarea de probe precum că Găină nu este în țară. Însă instanța a pus în sarcina procurorului să verifice dacă Găină a trecut

hotarul. Intenționat părții vătămate i-au fost create condiții pentru ca să nu se prezinte în instanța de judecată, pentru a fi imposibilă numirea unei expertize medico-legale în comisie în lipsa părții vătămate și a clișeelor. Eroarea comisă în această privință de instanța de fond a fost susținută și de instanța de apel;

- instanța de apel eronat concluzionează că partea apărării a considerat posibilă finalizarea cercetării judecătorești, menționează că finalizarea cercetării judecătorești, dar nu posibila examinare a cauzei în lipsa părții vătămate;

- instanța de apel eronat și contradictoriu în motivarea deciziei a indicat că în opinia instanței de apel examinarea cauzei în lipsa părții vătămate nicidecum nu a influențat mersul procesului penal, iar în motivarea încheierii din 25.11.2015 prin care a fost respinsă cererea de numire a contraexpertizei medico-legale este indicat că numirea contraexpertizei nu este posibilă în lipsa părții vătămate și a clișeelor;

- prin respingerea cererii cu privire la numirea contraexpertizei i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, art. 6 CtEDO;

- acțiunile sale nu au întrunit elementele infracțiunii, prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, și nu s-a demonstrat în cauza penală că inculpatul i-a aplicat lovituri lui Găină Dorin, tocmai demonstrându-se invers, prin declarațiile martorului Gaina Ciprian care a declarat că *“Găină Dorin a început să-l numească pe Cristin cu cuvinte necenzurate i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față”, “Blîndu Cristin nu l-a lovit niciodată”;*

- din declarațiile martorului Tentiuc Igor reiese că la fel nu a comunicat instanței că Blîndu Cristin l-ar fi lovit pe Găină Dorin, dar la văzut pe Găină Dorin că avea în mână o cheie metalică pentru roți, pe care ultimul a luat-o de la dînsul;

- martorul Goreacii Mirela a declara că: *Găină Dorin a început să-l numească pe Blîndu Cristin cu cuvinte înjurioase după ce l-a lovit cu pumnul în față. Atunci Gorecii Mirela și Gaina Ciprian au văzut că Găină Dorin a dorit să-l lovească din nou pe Blîndu Cristin, ultimul s-a aparat;*

- martorul Malîghina Iraida, Coci Maria au declarat că: *l-au văzut pe Găină Dorin reparînd gardul la începutul lunii mai 2014;*

- faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- inculpatul prin acțiunile sale s-a apărat, însă partea vătămată l-a lovit, astfel desprindem și din declarațiile martorilor, care nu au declarat că l-ar fi lovit pe Găină Dorin cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în deosebi în regiunea capului.

5.1. La recursul ordinar declarat de către inculpatul Blîndu Cristin, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, iar aprecierea probelor ține de competența instanțelor de fond și de apel și astfel nu poate constitui temei pentru recurs.

6. Judecînd recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține, că temeiul de casare invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală „instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel”, și-a găsit confirmare în cauza supusă judecării în ordine de recurs.

Astfel, potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

De asemenea potrivit prevederilor art. 417 al. (1) pct. 7) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului.

În acest sens Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, cu completările și modificările ei ulterioare, menționează că: *„Partea descriptivă a deciziei se începe cu expunerea succintă a faptelor de săvârșirea cărora inculpatul este declarat vinovat sau a învinuirii sub care a fost pus, apoi se expune fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară, argumentele suplimentare. În continuare în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.”*

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Totodată, potrivit art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut

acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Prin urmare, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărîrea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărîre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul deciziei atacate (f.d. 47-51, vol. II), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză, fără a lua în considerație toate probele administrate la cauza penală, totodată, la cererea apărătorului de a efectua o contraexpertiză medico-legală în comisie, înaintată în ședința primei instanțe, de trei ori, apoi și în instanța de apel, la 25 noiembrie 2015 (f.d. 38-39, vol. II), emite o încheiere prin care a respins neîntemeiat cererea de dispunere o contraexpertiză medico-legală, neînlăturînd divergențele dintre concluziile din raportul de constatare medico-legală Nr. 223 (f.d. 18, vol. I) a medicului legist Vremea Sava din 07.04.2014 care a apreciat vătămările părții vătămate Găină Dorin ca **vătămări corporale ușoare** cu dereglarea de scurtă durată a sănătății și raportul de expertiză medico-legală Nr. 52 D a medicului legist Frecăuțan Iurie din 26.06.2014 (f.d. 95, vol. I), prin care a constatat la partea vătămată Găină Dorin prezența **vătămărilor corporale medii**, avîndu-se în vedere și declarațiile expertului - medicului legist - Vremea Sava depuse în ședința instanței de fond, care a declarat că *„La momentul examinării medico-legale a părții vătămate Găină Dorin, laba mîinii stîngi era edemată. La radiografie trimit persoanele doar în cazul în care consider că este necesitate. Găină Dorin nu a fost trimis la radiografie. El nu mi-a prezentat clișeele radiografice. Concluziile decisive le putem considera cele de expertiza medico-legală. La momentul investigației domnului Găină Dorin mîna acestuia nu era vîntă, era doar edemată”* (f.d. 265, vol. I).

Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nemotivat a respins demersul de a numi o expertiză medico-legală în comisie, nefiind înlocuite dubiile la stabilirea gravității leziunilor corporale la partea vătămată Găină Dorin, încalcînd astfel prevederile art. 99 alin. (1); 100 alin. (1), (3), (4); 101 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, principiul egalității armelor și principiul contradictorialității, consființit în art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală și care stipulează expres că părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru administrarea de probe în susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

În concluzie se constată că instanța de apel a examinat superficial apelul și-a adoptat prematur soluția din decizia atacată, cu comiterea erorilor de drept esențiale și fără a indica motive clare pe care își întemeiază soluția, astfel recursul ordinar urmează a fi admis și decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra motivelor din apel și în măsura competenței sale și asupra motivelor din recursul declarat și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Blîndu Cristin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Blîndu Cristin Aurel**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **07 iulie 2016.**

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Moraru Petru